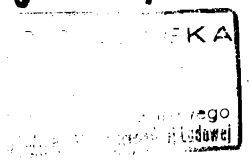

10 września 1928 r.

URZĄD PATENTOWY

A63f 3/08

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 7767.

Kl. ~~77d~~ 10.

Anna Bajanz ur. Kroll
(Berlin, Niemcy).

77d 3/08

Los tombolowy albo los szczęścia.

Zgłoszono 21 października 1926 r.

Udzielono 25 czerwca 1927 r.

Pierwszeństwo: 28 stycznia 1926 r. (Niemcy).

Dotychczas używane zwinięte losy tombolowe, losy szczęścia lub tym podobne utrzymywane były w postaci zwitku przez opasanie lub owinięcie ich pierścieniem papierowym, drucianym, gumowym albo zapomocą nici tak, że do otwarcia losu wystarczało zdjęcie wiązania, przyczem los wyjmowało się w całości bez uszkodzenia go. Skutkiem tego przy użyciu takich losów tombolowych lub podobnych mogło się zdarzyć, że losy raz sprzedane, np. losy puste, mogły być przez sprzedających ponownie zwijane i zpowrotem wrzucane do bębna z losami do sprzedaży. Dla tego też przy zastosowaniu dotychczas używanych losów nie było możliwości przeszkodzić tego rodzaju nadużyciom, przyczem

raz ostemplowane i opodatkowane losy mogły być bezprawnie użyte kilkakrotnie.

Niniejszy wynalazek daje możność uniknięcia powyższej wady i odznacza się tem, że przy otwieraniu przez nabywcę, los zostaje tak uszkodzony, iż jest zupełnie niezdalny do powtórnego użytku.

Charakterystyczną cechą losu tombolowego albo losu szczęścia według niniejszego wynalazku jest to, że arkusik papieru, stanowiący los, jest co najmniej z jednej strony zaopatrzony w pasek oddzielony linią dziurkowaną, wzdłuż której arkusik się zwija; pasek ten służy jako opaska zamykająca, dzięki czemu otwarcie losu możliwe jest tylko przez oddarcie paska zamykającego wzdłuż linii dziurkowanej.

Korzystnie jest arkusik papieru, stanowiący los, zaopatrzyć po obu stronach, np. na bokach podłużnych, w paski skrajne odgraniczone linjami dziurkowanymi, przy czem paski te posmarowane klejem przy zwijaniu arkusika zwijają się również i zaklejają tak, iż zwinięty los z obu stron jest zamknięty. Aby go otworzyć, trzeba oba paski skrajne odedrzeć wzdłuż linii dziurkowanej.

Przy nieco odmiennem wykonaniu losu według wynalazku do zamykania losu używa się zamiast pasków skrajnych, oddzielonych linją dziurkowaną, innego sposobu a mianowicie: wzdłuż brzegów arkusika wytłacza się papier na małych odcinkach, uszeregowanych nakształt szwu, służącego jednocześnie jako linja dziurkowana. W tym wypadku odgraniczanie paska odbywa się podczas zwijania losu albo po zwinięciu. Przy tem odgraniczaniu brzeżka poszczególne części papieru wtłacza się jedne w drugie tak, że otrzymuje się arkusik w postaci zwitku. Ten ostatni sposób zamykania losów ma jeszcze tę zaletę, że czyni zbytecznem stosowanie kleju oraz cały proces klejenia, a późniejsze ręczne zwijanie i zamykanie losu, po otworzeniu go, jest zupełnie niemożliwe. Na załączonym rysunku przedstawiono przykłady wykonania losu tombolowego według wynalazku.

Fig. 1 przedstawia stronę wewnętrzną losu przed zwinięciem.

Fig. 2 — stronę zewnętrzną.

Fig. 3 przedstawia los po zwinięciu.

Fig. 4 — zewnętrzną stronę losu w innej odmianie wykonania.

Fig. 5 — los według fig. 4 po zwinięciu.

Arkusik papieru *a* stanowiący los i zaopatrzony w liczbę kolejną posiada wzdłuż obu boków dłuższych paski skrajne *c*, *c'* oddzielone od reszty arkusza linją dziurkowaną *b*, *b'*. Końce pasków *c*, *c'* są na końcach *f*, *f'* nagumowane albo zaopa-

trzone w inne kleiwo, lecz można je także nagumować na całej długości. Arkusik papieru *a* zwija się, zgodnie z fig. 3 tak, iż oba paski *c*, *c'* zwijają się również, poczem oba końce *f*, *f'* zaopatrzone w kleiwo przykleja się do pozostałej części zwitku. W ten sposób otrzymuje się los w postaci zwitku, posiadającego na obu końcach paski zamykające, które przed stwierdzeniem numeru losu trzeba koniecznie odedrzeć wzdłuż linii dziurkowanej *b*, *b'*. Znak stemplowy *d* na losie tombolowym albo losie szczęścia najlepiej jest umieszczać w ten sposób, żeby był widoczny na gotowym zwitku, jak wskazuje fig. 3. A więc należy umieszczać na środku w pobliżu boku poprzecznego arkusika *a*, a mianowicie, jak wskazuje fig. 2, na stronie zewnętrznej, albo na wewnętrznej, wykonywując go w tym wypadku drukiem wypukłym, widocznym po obu stronach papieru. Ponieważ znak stemplowy jest widoczny nawet na zwitkach, więc łatwo daje się sprawdzić czy wszystkie losy w bębnie tombolowym są we właściwy sposób opodatkowane.

W odmianie przedstawionej na fig. 4 i 5 arkusik *a*, stanowiący los nie jest dziurkowany i nagumowany, a zaopatrzony jest tylko w liczbę porządkową i znak stemplowy. Dopiero podczas, albo po zwinięciu zaopatruje się go w dwa wytłaczane pola *g*, *g'*, które go utrzymują w postaci zwitku i które w celu rozwinięcia trzeba zniszczyć.

Jak wspomniano powyżej, przygotowywanie takich losów jest łatwe i tanie, przy czem ma się tę pewność, że los raz otwarty nie da się zpowrotem zamknąć i użyć ponownie.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Los tombolowy albo los szczęścia, znamienny tem, że części jego wykonane są jako narządy zamykające, które przy otwieraniu ulegają zniszczeniu, dzięki cze-

mu powtórne użycie tego samego losu jest niemożliwe.

2. Los tombolowy albo los szczęścia według zastrz. 1, znamieny tem, że arkusik papieru stanowiący los na jednym albo na dwóch przeciwległych bokach, mianowicie bokach podłużnych, jest zaopatrzony w paski zamykające, odgraniczone od arkusika linią dziurkowaną, które to paski przy zwijaniu losu zwijają się również i są zalewane, przyczem otrzymany zwitek na obu końcach jest zamknięty paskami zamykającymi, które przed utworzeniem losu należy oderwać.

3. Los tombolowy albo los szczęścia według zastrz. 1, znamieny tem, że los

podczas, albo po zwinięciu zaopatruje się na jednym lub na obu końcach w wytłaczane pole, tworząc jednocześnie w ten sposób linię dziurkowaną.

4. Los tombolowy albo los szczęścia według zastrz. 1, znamieny tem, że znak stemplowy umieszcza się na arkusiku, stanowiącym los, w pobliżu jednego z boków poprzecznych, dzięki czemu stempel jest widoczny na stronie zewnętrznej utworzonego zwitku.

Anna Bajanz ur. Kroll.

Zastępca: M. Skrzykowski,
rzecznik patentowy.

